

Pedro Sánchez ratifica la duresa contra Catalunya

Amenança d'aplicar el 155 en la festa del PSC a Gavà

Sánchez, ahir, a Gavà ■ EFE

JxCat situa tots els presos a les llistes, fins i tot Forn

Torra respon al president espanyol que no existeix cap violència per condemnar i Puigdemont li recorda els GAL

168860-11470709

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 30 de setembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15136 - AVUI / Any XLI. Núm. 14006 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P12

Dos anys de lluita contra la impunitat policial per l'1-0

DEMANDES • Barcelona encapçala el front judicial per exigir responsabilitats als comandaments de les càrregues

ACCIÓ • Un total de 50 agents de la policia espanyola són investigats per la brutal actuació en 27 centres de la ciutat

Els concentrats a la Puerta del Sol de Madrid portaven pancartes reivindicatives contra la detenció dels CDR ■ EFE

Solidaritat madrilenya

Concentració contra les detencions dels CDR a la capital de l'Estat

Europa-Món

P18

Kurz es dirigeix als seus seguidors, ahir ■ EFE

El conservador Kurz revalida a Àustria

Victòria del Partit Popular, que podria repetir govern amb l'extrema dreta

Nacional

P6,7

Front contra l'espoli de la dictadura franquista

Sant Julià de Ramis convoca 31 municipis, que poden exigir 626 milions

Cultura i Espectacles

P24

El TNT tanca amb èxit d'ocupació de públic

El festival de Terrassa de noves tendències artístiques prepara canvis

Pont i Pujol
empresistes

CONSULTORIA INTEGRAL

per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

Vergonya!

La imatge projectada per Lorena Roldán aquesta setmana passada és la més vergonyosa que s'ha vist mai al Parlament de Catalunya. Semblava impossible poder superar algunes astracanades de l'inclassificable Alejo Vidal-Quadras o la barreja d'hipocresia, mentida i maldat que han supurat algunes intervencions dels seus companys de files Albert Rivera o Inés Arrimadas. Però cal dir que ho ha aconseguit. Fa un temps Roldán, que s'ha de fer perdonar per tots els mitjans possible la seva participació amb barretina inclosa a la Via Catalana del 2013, ja va dir que els nostres presos polítics vivien a les presons com si s'allotgessin en hotels de 5 estrelles. I, sense ni un bri de vergonya, la setmana passada va intentar vincular l'atemptat d'ETA a la caserna de Vic de l'any 1991 (!) amb l'independentisme català. Això abans que Carlos Carrizosa qualificués tots els diputats de JxCat, ERC i la CUP (la majoria absoluta del Parlament de Catalunya,

Tenen tantes ganes que hi hagi una reacció violenta de l'independentisme que no es cansaran de provocar-la

tot sigui dit) "de fer costat al terrorisme".

Tenen tantes ganes que hi hagi una reacció violenta de l'independentisme que no es cansen ni es cansaran de provocar. Ja sigui degradant les institucions catalanes o mentint i parlant de dipòsits de goma dos a casa dels detinguts de la setmana passada. Tot al servei de mostrar una societat catalana profundament fracturada, una realitat que, sortosament, no es correspon amb allò que passa als nostres carrers. Ni a Catalunya la crispació campa per la via pública ni l'independentisme (malgrat tots els intents de vincular-ho) ha utilitzat la violència per aconseguir els seus fins. Des de l'any 2010 aquest país està vivint les manifestacions més multitudinàries de la història d'Europa. I les està vivint d'una manera pacífica i integradora. I això no canvia amb les detencions de la setmana passada. Unes detencions plenes de punts foscos que semblen buscar, sobretot, crear un estat d'alarma que permeti aplicar mà dura a les reaccions contra la propera sentència del Tribunal Suprem contra els líders independentistes.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Una perla que rodola

Setmanes enrere van emetre per televisió una pel·lícula sobre la relació de complicitat, abandonament i, al final, de reconciliació entre l'escriptor Thomas Wolfe i el seu editor, Maxwell Perkins, a l'Amèrica dels no tan feliços anys vint i trenta. No em va pas agradar gaire. Pretenia representar la diferència de temperament entre els dos amics amb una actuació desbocada i pedant per part per Jude Law, fent el paper de l'escriptor, i una altra de plúmbia i lacònica que assumia, posant-se a la pell de l'editor, el ja prou gris Colin Firth. Em semblava improbable que hagués pogut sortir cap pàgina d'interès d'una relació tan poc estimulante, si a penes havia inspirat un guió primet. Però l'emissió de *L'editor de llibres* –titulada *Genius* en la versió original, que encaixa millor amb el retrat ampul·lós que oferíem va fer recordar que tenia a casa *El nen perdut*, l'únic dels llibres de Thomas Wolfe que ha estat traduït al català (per Marcel Riera, a Viena), i aquella mateixa nit el vaig començar i acabar amb llàgrimes als ulls. No passa gaire que la narració de la pèrdua trobi

“No passa gaire que la narració de la pèrdua trobi consol en el llenguatge

en el llenguatge cap forma de consol, fins al punt que la simple referència al cruixit d'una porta posi la pell de gallina, o que la invocació de l'olor de tau-lell de fusta i cafè torrat, i de cogombrets i formatge d'una modesta botiga de queviures del Sud faci volar la imaginació fins a travessar el país sencer, com una d'aquelles caravanes nocturnes de la Gran Depressió, per dipositar-te al rebost de la casa d'hostes que la mare regentava a Saint Louis, l'abril de 1904, on el fill gran emmalaltirà tornant de la fira. Amb el cor encongit, el lector acompanya, recorda i enyora aquest germà de Thomas Wol-

fe que va morir de tifus als dotze anys i que l'escriptor, llavors amb quatre, evoca com un heroi bondadós i fràgil.

En l'epíleg de l'edició catalana, Marcel Riera afirma que l'episodi d'infància que Wolfe va reconcentrar en aquesta narració meravellosa és de fet el pinyol sobre el qual gira tota la seva obra, com "la perla d'una ostra exquisida, circular i brillant". És d'una exactitud commovedora: una pedreta que fem giravoltar als dits, com un confit que deixa al palmell, a còpia de fregar-s'hi, un rastre enganxifós i dolcenc, de record que es resisteix pensamentament a marxar, que es retorça sobre si mateix com un animal ferit, i que al mateix temps no és res, sinó un buit, un greu error, perquè tot en certa manera continua al seu lloc, llevat d'ell –els seus ulls foscos, la seva piga de naixement al coll–, travessant la plaça aquella tarda, mentre "alguna cosa s'esvania com un somni, alguna cosa que arribava com una llum, alguna cosa que se n'anava, que passava, que s'esvania, com les ombres d'un bosc". Benvingudes les males pel·lícules, si et porten cap a llibres com aquest.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/2ax86h>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

De la incapacitat, profit

Detenció, empresonament preventiu, judici amb peticions de penes altes per als líders, i repressió a d'altres nivells de l'independentisme, va ser la tàctica estatal per frenar el procés català. A les portes de la dura sentència, l'Estat manté la seva incapacitat innata de resoldre la qüestió catalana d'alguna manera que no sigui amb repressió. En uns mesos, el president del govern de l'Estat ha passat d'asseure's amb el president de la Generalitat per dialogar, a amenaçar-lo amb l'aplicació del 155 per suprimir l'autonomia, malgrat que no es donin les circumstàncies que el van fer implementar ara farà dos anys.

No fa gaires dies, Sánchez assegurava que calia "encarar el conflicte de convivència que viu un territori d'Espanya: Catalunya". Els escassos quilòmetres que separen l'aeroport del Prat de la Pineda de Gavà no li van ser suficients ahir per adonar-se de la natura-

“La repressió estatal és fruit de la incompetència per resoldre l'afer català, així que el 155 el decidirà l'enquesta de Sánchez

lesa política del conflicte. Això sí, va creuar Viladecans en cotxe oficial i en 6 minuts, ben diferent de l'any i mig que la justícia va obligar a viure-hi confinada Tamara Carrasco.

I és que Sánchez gairebé necessita el 155, no perquè la detenció dels CDR hagi crispat la societat, ni perquè el

president Torra condemni tèbiament la violència, sinó perquè les enquestes indiquen que el PP de Casado revifa. Ja fa mesos que l'Estat, el seu govern i els partits estatals –inclòs Iglesias– han renunciat a resoldre l'atzucac català, només busquen treure'n rèdit. No s'hi capfiquen, més o menys repressió i a treure'n algun guany. Ciutadans mateix acceptarà avui una moció de censura a Torra que van negar-li al PP fa dies, també per les enquestes.

L'excusa per tornar a aplicar el 155 serà el relat construït del terrorisme dels CDR, les resolucions del Parlament, les manifestacions per la sentència, que alguns funcionaris treballin el 12-O o qualsevol altre motiu sobrevingut. Perquè dos anys després del 1-O, l'Estat no proposa cap altra via de resolució que la repressió i la utilització de Catalunya per fer campanya, i ja n'hem fet quatre, d'eleccions generals, en quatre anys!

De reüll

Anna Puig

El que fa mal a Cs

Ciutadans ha entrat en una fase extremadament perillosa. I el més greu és que ho ha fet de manera calculada i premeditada. Les enquestes electorals els són adverses i han decidit traspassar totes les línies ètiques i morals. El seu to polític és més que incendiari, buscant que es produeixi una confrontació en aquest país. "Hem d'esperar que hi hagi morts?", es va atrevir a dir Carlos Carrizosa després del debat de política general al Parlament. I va repetir, una i altra vegada, que els diputats independentistes "jaleaban els terroristes".

Busquen la confrontació en aquest país amb un to més que incendiari

Mentir, generar alarma social i passar-se pel folre la presumpció d'innocència. Aquesta és la base del seu discurs. El dia anterior, Lorena Roldán exposava una fotografia de l'atemptat de Vic del 1991 per parlar dels detinguts independentistes. Aquesta és la seva manera de fer. I malgrat aquest odi, aquesta mala fe, aquesta bilis que desprenen, aquestes ganes que tenen que es trenqui la convivència en aquest país, malgrat tot això, no aconsegueixen el seu objectiu. No es cau en el parany de la provocació, malgrat que tensen la corda fins al límit. I aquesta és la resposta que els acaba fent més mal. Se'ls ha de plantar cara, se'ls ha de rebatre, però sense rebaixar-se al seu nivell. Ens ve el que tots ja sabem i ara més que mai és imprescindible una actuació pacífica i unitària, indiscutiblement determinada, en els fóruns polítics i a peu de carrer. I votant cada vegada que ens posen urnes al davant.

Les cares de la notícia

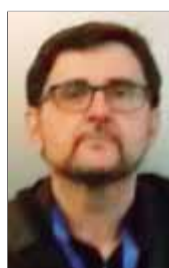

GALERISTA

Jordi Mayoral

Debat sobre l'art i el poder

La galeria Mayoral revisa de forma crítica en una mostra el pavelló espanyol de la Biennial de Venècia del 1958. L'aclamat pavelló serveix també per analitzar la relació entre art i poder i com el poder mira d'utilitzar els artistes i alguns creadors usen el poder, encara que sigui una dictadura.

VICEPRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ DESPRÉS DEL SUÏCIDI

Carles Alastuey

Trencar el tabú del suïcidi

L'Associació Després del Suïcidi - Associació de Supervivents (DSAS) ha fet una campanya de visibilització i informació sobre els pensaments i les conductes suïcides, incidint en el fet que són més habituals del que ens creiem. Magnífica tasca per trencar el tabú que suposa el suïcidi.

CANCELLER ELECTE D'ÀUSTRIA

Sebastian Kurz

Victòria popular a Àustria

El Partit Popular austríac del canceller en funcions Sebastian Kurz va guanyar ahir de forma clara les eleccions anticipades d'Àustria. El dubte ara és si Kurz repetirà govern amb el partit xenòfob FPÖ que va fer caure l'executiu per corrupció o triarà altres opcions. Els Verds han irromput amb força.

EDITORIAL

L'Estat té un deute pel franquisme

La tendència de l'Estat espanyol a preservar intacta la infàmia d'una llarga dictadura com la franquista ha provocat que sigui un país a la cua del món civilitzat pel que fa a processos de reparació de les víctimes i dels seus familiars. Té el lamentable rècord de desapareguts, amb milers de persones assassinades i enterrades al voral de les carreteres i en fosses comunes. I fins ara, amb el cadàver del dictador en un lloc d'enaltiment com el Valle de los Caídos, fet inèdit a les democràcies europees. Cap de les legislacions de memòria històrica aprovades fins ara han anat a l'arrel del problema. I no es tracta només de la reparació en la part més cruenta de la repressió. Sinó també de l'espoli, el robatori i el saqueig que adeptes al règim i els seus dirigents, i l'Estat mateix, van exercir sobre el patrimoni de moltes organitzacions, entitats i ciutadans.

La reivindicació més coneguda en aquest punt va ser la del reintegrament del patrimoni immobiliari arrabassat als sindicats prohibits pel règim. Però n'hi ha molt més. Locals de col·lectius republicans o el diner en moneda de la República confiscat el 1939 a molts ciutadans, que només en 31 municipis catalans sumaria 626 milions d'euros robats –en càlcul actualitzat–. Municipis que ara miren d'organitzar-se a partir de l'experiència impulsada per Sant Julià de Ramis per exigir el pagament d'aquest deute per part de l'Estat. El franquisme va ser una dictadura totalitària i sanguinària. Però també una xarxa corrupta en què algunes famílies es van fer formidablement riques amb l'ús de la força i en què el règim va depredar els béns de bona part de la ciutadania indefensa. Per la qual cosa l'Estat té un deute que no és només moral, sinó també econòmic, que no pot continuar esquivant.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Les urnes

Sense cap consigna, les protagonistes de l'1-O van desaparèixer després del recompte i les tenen sobretot integrants de les meses.

10
anys

Avís de Montilla

El president de la Generalitat, José Montilla, avisa el cap de l'executiu espanyol que no està disposat a renegociar el text estatutari.

20
anys

Llei del català

El candidat del PSC, Pasqual Maragall, va tornar a treure ahir la qüestió lingüística i va carregar contra les quotes previstes en la Llei del català.

Full de ruta

Xevi Sala

No siguem salvatges

L'última moda de la salvatgia humana consisteix a desacreditar el moviment animalista que, amb més bona voluntat que eficàcia, ha posat granges i es-corxadors en el seu punt de mira. És veritat que algunes ocupacions realitzades en explotacions ramaderes amb l'objectiu de conscienciar la societat sobre les males condicions en què s'hi hostatja i s'hi sacrifica el bestiar han exhibit mala praxi també per part dels activistes. Com ara remenar cries de conill sense tenir en compte que després les mares les repudiaran o estressar vedelles que a l'hora de munyir rendiran menys. Però totes aquestes mancances i excessos no són res comparats amb la violència gratuïta que acrediten infinitat de vídeos que corren per les xarxes. Imatges impactants que situen alguns exemplars de l'espècie humana a la cua de la decència i que et fan venir ganes de penjar-los també a ells d'un d'aquests ganxos tan pràctics. El debat no s'ha d'orientar

El debat no s'ha d'orientar només cap a la protecció dels legítims interessos ramaders

només cap a la protecció dels legítims interessos del sector ramader, ple de gent que fa les coses com cal, respectuosa amb l'animal i amb el producte. Ho reflecteix oportunament aquest celebrat anunci televisiu on les vaques es van adormint al compàs delicat de la música de bressol que els dedica l'amo. El debat s'ha d'orientar cap a l'incompliment del que preveu la llei a l'hora de sacrificar els animals sense haver d'escandalitzar-nos pel que mostrin les càmeres ocultes. I si les condicions laborals dels treballadors els fan perdre els nervis, actuar també sobre aquells que els exploten. Mentrestant, criminalitzar els animalistes tan sols serveix per desviar l'atenció i allargar l'agonia del bestiar al corredor de la mort. És clar que té tota la raó el cuiner Karlos Arguiñano quan afirma que el problema més greu és la gent que no té un plat a taula, però aquest és un debat que no ha de substituir l'anterior, sinó complementar-lo. De solucions, mai fàcils, se'n comencen a apuntar. Per exemple, imposar l'obligació legal de tenir càmeres de vigilància animal a totes les granges. Com a les garjolles de les comissaries.

Tribuna

José M. Murià. Acadèmies Mexicanes de la Llengua i de la Història

Aquell primer d'octubre

Un cop a Madrid, abans d'agafar el tren cap a Barcelona, dies abans d'aquell 1-O, s'hi respirava un ambient hostil pels catalans. Tot anant de Barajas cap Atocha, vaig cometre l'error de confiar al taxista el meu destí. Em va aconsellar que no hi anés perquè hi anirien mal dades. Tot seguit el semovent va començar a malparlar i va venir de poc... quan va dir que ja estaven a punt "de ir a por ellos" i jo li vaig preguntar: *Usted y cuántos más?* Tot afegint-li que no li calia anar massa lluny per trobar-ne un. Va callar com un mort... Tres dies després dormia a l'hotel Ultònia de Girona. El fet de no tenir dret al vot no va evitar que m'hagués decidit a fer-me present per sentir-me solidari. L'endemà, encara abans que hi hagués llum de dia, ja vaig baixar a la porta de l'escola Joan Bru-guera, que es veia des de la finestra de la meua habitació. Un veritable ambient pacífic i festiu... gent de tota mena veritablement hi fraternitzava.

TAMPOC VAIG TENIR PROBLEMA perquè em prenguessin en compte i fer-la petar amb més d'un... n'hi havia prou amb dir que soc mexicà... Al cap d'una bona estona vaig pu-

jar a dutxar-me i esmorzar i, cap a dos quarts de nou, just abans de baixar, des de la finestra vaig veure arribar les urnes. Ja s'hi havia reunit molta més gent. Quina alegria van despertar! Tothom de bon humor i, com diem a Mèxic, "de muy buena onda". Quan em vaig reincorporar, em van saludar amb entusiasme... Poc abans de les nou, gairebé sense que els veiéssim venir, estàvem envoltats d'uniformats equipats de cap a peus com si anessin a combatre el més perillós dels enemics. Tothom aixecà les mans en senyal de pau.

CREC QUE UNS QUANTS la vam veure venir. Algú, fins i tot, se'n va anar. Per la meua part em vaig quedar mirant fixament a la cara d'un policia ros amb el número "7U261" que tenia al davant mateix. Quan va sonar el xiulet es van llançar contra la porta repartint cops de peu i de porra. Un d'ells va ser aquell ros, però en comptes d'anar contra mi, va preferir una dona d'uns seixanta anys que no feia més de metre i mig d'alçada. Més d'un va rebre i va anar per terra i després no hi van mancar objectes diversos i taques de sang a terra: sang de gent bona que va rebre dels vàn-

dals aquells. Els diaris de Girona en van publicar moltes fotografies. En una se m'hi veu amb les mans a les butxaques perquè tenia els punys ben tancats.

FINALMENT VAN ENTRAR a l'escola i se'n van endur les urnes. Operació eficaça! Encara no havia votat ningú i tothom ho va fer a una altra banda. Després de lliurar cartes i mòbils als seus amos que també van rodar per terra, vaig passar a l'escola Eiximenis, que es troba a la plaça que avui porta el nom d'1 d'Octubre, en lloc de la "Constitució" que van violar descaradament aquell dia les forces repressives de l'Estat espanyol. Abans, però, vam ser testimonis dels desastres que ja havien fet en altres indrets de la ciutat. Corrien rumors que seguiria precisament l'Eiximenis, i allà ens vam instal·lar per esperar-los. La meua apreciació va ser correcta. Per arribar a aquesta escola s'ha de seguir un ample pas-sadís d'uns cinquanta metres i vaig suposar que no s'hi atrevirien. Era una autèntica ratera i la gent després de mig dia ja n'estava fins al nas de rebre. No va ser per prudents ni per respectuosos que no hi van anar, com van dir després, sinó per por...

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Emocions, el verí depèn de la dosi

■ Si tendeixes a considerar tota la informació que t'arriba, si prefereixes competir i t'avorreix cooperar, si busques la perfecció i detestes les coses mal fetes. Si et passa això, possiblement ets una persona inquieta, una persona ansiosa, una persona de poc sofà. L'ansietat no és una emoció dolenta. Igual que l'aigua del riu, és bona fins que es desborda. Cal aprendre a gestionar-la. A canalitzar-la. Si el nivell és el correcte, el teu rendiment puja. I baixa si supera els límits. Quan penses en les seves arrels o causes, penses en les teves tendències i en els records inconscients. I en la biologia. Hi ha trastorns d'ansietat que criden l'atenció. Exemples: la fòbia social i les obsessions. Ah, i les fòbies específiques! Persones amb

por de relacionar-se. Persones obsessionades amb la neteja. Persones que tenen por de la sang, o de l'avió, o dels ratolins. Hi ha altres emocions, molt més simples, que també ens convé considerar. Ara veurem la raó: 1. La ràbia o irritació. 2. La inseguretat i la por. Aquestes dues emocions poden dificultar la reflexió i la planificació. (...) La gent opina que hi ha emocions constructives i emocions destructives. Però la veritat és que el verí depèn de la dosi.

MARTÍN MARTÍNEZ MARTÍNEZ
Barcelona

Caça de bruixes a Catalunya

■ Voler independitzar-se d'un país és delictiu? Preparar accions pacífiques per protestar contra els abusos d'un estat és comparable amb accions terroristes? La respos-

ta dins d'un marc democràtic seria "No", però resulta ser "Sí" a Espanya, un país que presumeix de demòcrata. Si fos així, no hi hauria presos i exiliats polítics catalans per haver realitzat un referèndum d'autodeterminació. Espanya està utilitzant tota la seva energia per aixafar el moviment independentista. Van començar per polítics i líders socials, van agredir brutalment votants pacífics i ara s'atreveixen impunement contra el poble. Arresten persones de matinada, i les acusen de terrorisme. Malauradament, vivim en el món en el qual moltes persones han patit atacs terroristes, i és massa greu voler comparar un moviment pacífic amb una banda terrorista. La premsa espanyola acusa i jutja abans que ho facin els jutges, sense cap prova evident, és tot un ardit per sentenciar abans d'hora, una descarada guerra mediàtica.

Resulta dolorós i impotent veure les imatges de la policia espanyola entrant a casa dels independentistes. L'odi i l'agressivitat són massa evidents per no jutjar-lo. En una d'aquestes detencions van obligar un nen de 10 anys a tombar-se a terra, mentre l'apuntaven amb una arma llarga. No hem d'acceptar cap mena de vulneració contra el dret dels nens. Un país europeu està actuant arbitràriament, i Europa segueix sense mirar. Qui vulgui que busqui imatges de les manifestacions independentistes a Catalunya, veurà que són exemplars per la seva actitud pacífica, que no ens vinguin a acusar de terroristes. Tan culpable el que executa com el que permet l'execució. On ets, Europa?, on són els drets humans de què tant parles? Quan intervinguis, potser ja serà massa tard.

LOLA SALMERÓN
Barcelona

La frase del dia

“Torra està defensant uns personatges que han trobat amb explosius, cal procedir-ne a la detenció”

Santiago Abascal, PRESIDENT DE VOX

Tribuna

Josep M. Comajuncosa. Professor d'economia d'Esade-Business School

BCE: tot el que faci falta

Poques setmanes abans d'acabar els seus vuit anys de mandat com a president del BCE, Mario Draghi ha posat en marxa una sèrie de mesures monetàries molt expansives que ens recorden mesures preses poc després de la seva arribada. A l'estiu de 2012 Draghi va introduir un canvi radical d'estratègia del BCE, per tal de posar fi a la crisi de deute públic a la zona euro, crisi que ja s'allargava més de dos anys. Al juliol de 2012 va anunciar que el BCE estava disposat a fer tot el que fos necessari per tornar els tipus d'interès del deute públic de tots els països de la ZE a nivells baixos i raonables. *Whatever it takes* van ser les paraules en anglès, amb les quals encara es coneix aquell canvi d'estratègia. Hi ha qui diu que a totes les places de les ciutats del sud d'Europa hi hauria d'haver una plaça amb aquest nom. Raons no en falten.

A PRINCIPIS DE 2015 va prendre una segona gran decisió. Iniciar un programa de compra d'actius (bons de deute públic, però també de deute corporatiu) als bancs de tots els països de la ZE. Una QE, segons la denominació nord-americana. L'objectiu era reactivar l'economia en un moment que el creixement dels països de la zona euro s'apropava a zero i en què alguns països estaven a punt d'entrar en deflació. L'estratègia va ser similar a la que havia realitzat la Reserva Federal als Estats Units al 2008 per lluitar contra la Gran Recessió. El programa va tenir èxit. Les taxes de creixement varen anar repuntant i malgrat que aquest creixement no va ser vigorós, la injecció de liquiditat es va interrompre el desembre de 2018.

PERÒ DES D'ALESHORES les economies europees, per raons internes i externes, han vist com el creixement es torna a alentir. El passat 12 de setembre Draghi va anunciar que el BCE posava en marxa, una altra vegada, tots els instruments de què

disposa per reactivar el creixement de la ZE. S'ha recuperat el programa de compra d'actius (APP) per un valor mensual de 20.000 milions d'euros, i sense fixar una data límit predeterminada en el temps. És a dir, que es mantindrà el temps necessari perquè la taxa d'inflació es consolidi a prop del 2%. El tipus d'interès que el banc central paga als bancs pels seus dipòsits, que ja era negatiu, s'ha reduït fins al -0,5% en un intent de desincentivar encara més que els bancs no utilitzin la liquiditat que els proporciona el banc central i així estimular el flux de crèdit. També s'ha garantit que els tipus d'interès es mantindrien en els nivells actuals no tan sols fins a mitjan 2020, com s'havia dit fins ara, sinó per més temps.

RÀPIDAMENT ES VAN SENTIR algunes veus crítiques. Els tipus d'interès a nivell ze-

“Draghi ha insistit que les mesures del BCE no són suficients. Cal que els governs facin polítiques fiscals expansives, augmentant despesa pública i/o reduint impostos, que ajudin a recuperar el creixement

ro dificulten el bon funcionament del sector financer. La disponibilitat de liquiditat afavoreix l'aparició de distorsions en els mercats financers que provoquin bombolles a la borsa i al mercat de bons. Les diferents visions sobre el camí de la política monetària són una més de les fonts de desavinença entre els països europeus. Les mesures no han rebut l'aprovació de tots els membres del consell de govern del BCE, on n'hi ha un de cada país de la zona. Els representants d'Alemanya, Àustria, Holanda i Estònia van mostrar les seves reticències.

DRAGHI TAMBÉ VA INSISTIR que aquestes mesures no eren suficients. Va recordar la necessitat que els governs facin polítiques fiscals expansives, augmentant la despesa pública i/o reduint impostos, que ajudin a recuperar el creixement. I aquí és on les diferències entre països es fan paleses. La idea que imprimir diners serà suficient per generar creixement és una fal·làcia. Aquesta mesura només és eficaç si es fa servir per finançar activitat del sector públic en un moment en què el sector privat, per la raó que sigui, es mostra dubitatiu. A més, la utilitat d'aquestes mesures, a llarg termini, depèn de com es gastin el sector públic aquests diners. Idealment ho ha de fer en coses que augmentin el potencial de creixement futur de l'economia. És a dir, en polítiques que augmentin la productivitat, com la innovació tecnològica, la recerca o la millor formació de les persones.

ALEMANYA HA ANUNCIAT fa pocs dies que posa en marxa un pla multimilionari per lluitar contra el canvi climàtic i fer una transició cap a una economia verda. Mentrestant, a Itàlia i Espanya es van repetint eleccions. Com criatures jugant amb un calidoscopi que no paren fins que, encara que sigui per casualitat, surt la figura desitjada.

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

Votar

Costa de creure però ja hi tornem a ser. El 10 de novembre torna a haver-hi eleccions. Malgrat un mandat clar dels electors

no hi ha hagut manera de tancar un pacte per assegurar el govern a Espanya d'una opció progressista. En les eleccions de maig les dretes van col·lapsar en la seva pròpia inconsistència i van donar ales, seguint la tendència que s'havia marcat a Andalusia, a l'extrema dreta. Malgrat una pretensió inicial més centrista Ciudadanos s'arreglerava obertament amb aquesta dreta que no sumava de cap de les maneres i que si els números haguessin sortit hauria arraconat clarament els partits d'esquerra i progressistes.

Només calia voluntat política i capacitat negociadora per fer jugar tota la resta dels vots de les Corts per apuntalar una majoria sòlida al Congrés més enllà de tenir assegurada la majoria absoluta al Senat. Voluntat de pacte i de coalició entre el PSOE i Unides Podem d'una banda i una voluntat oberta d'incorporar en els tractes els partits nacionalistes que a Catalunya i Euskadi demostraven voluntat d'entesa en un camí possibilista per treure de l'atzucac les relacions Catalunya-Espanya.

Res d'això no va entrar en joc, o potser sí per la via negativa. La manca de pacte és l'expressió més contundent de les rigideses de la Constitució mal interpretada per les forces hegemòniques.

El risc de repetir és molt evident. Es pot agrupar el vot de la dreta i es pot disgregar el vot de l'esquerra. I és des de l'esquerra que amenaça el fantasma de l'abstenció. És l'argument d'una persona que conec: jo no aniré a votar. I com és això? doncs perquè jo ja he votat i que m'hi facin tornar al cap de pocs mesos mereix el càstig de l'abstenció.

L'abstenció i la por són els pitjors enemics de les esquerres.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

JxCat manté els presos a les llistes del 10-N

Torra: "No podem condemnar el que no existeix, perquè nosaltres no som violents"

Pedro Sánchez consolida el discurs electoral dur

En la visita a Catalunya amenaça amb el 155 i defensa l'actuació de la Guàrdia Civil

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Municipis que poden reclamar per l'espoli franquista

Els arxius municipals d'aquestes poblacions contenen documentació que acredita la retirada de la moneda republicana efectuada entre l'abril i l'agost del 1939

Font: Historiador Narcís Castells

DEMARCATIÓ DE GIRONA (32)

Agullana
L'Armentera
Bellcaire d'Empordà
Blanes
Boadella d'Empordà
Bordils
Cadaqués
Camós
Cantallops
Celrà
Cistella
Cornellà del Terri
El Far d'Empordà
Garrigàs
Garriguella
Masarac
Ordís
Peratallada
Porqueres
El Port de la Selva
Sant Hilari Sacalm
Sant Miquel de Fluvià
Sant Mori
Sant Julià de Ramis
Sant Pere Pescador
La Selva de Mar
Sils
Taravaus (Vilanant)
Tossa de Mar
Vilademuls
Vilajuïga
Vilamala

DEMARCATIÓ DE BARCELONA (15)

Aiguafreda
Alella

Caldes d'Estrac
Cardona
Castellet
Castellolí
Collbató
Copons
Corbera de Llobregat
Olèrdola
Olivella
Orpi
Sant Cugat del Vallès
Sant Martí Sarroca
Veciana

DEMARCATIÓ DE LLEIDA (21)

Alòs de Balaguer
Biosca
Cubells
Foradada
Guissona
Ivars de Noguera
La Sentiu de Sió
Lloberola
Maldà
Mollerussa
Montgai
Oliola
Penelles
Puigverd d'Agramunt
Sant Pere dels Arquells
Tàrrrega
Torrelameu
Vallfogona de Balaguer
Vilanova de Bellpuig
Vilanova de Meià
Vil·lec-Estana

DEMARCATIÓ DE TARRAGONA (29)

L'Albiol
Aldover
Almóster
Barberà de la Conca
Botarell
Cambrils
Castellvell del Camp
Cornudella de Montsant
Duesaigües
Falset
Gratallops
Els Guiamets
La Febró
Llorac
Llorenç del Penedès
Maspujols
Masroig
Pira
La Pobla de Montornès
Pontils
Riudecanyes
Riudecols
Riudoms
Roquetes
Serra d'Almos (Tivissa)
La Torre de Fontaubella
Vilanova d'Escornalbou
La Vilella Baixa
Vinyols i els Arcs

La reclamació per l'espoli de Franco pren cos

■ Sant Julià de Ramis convoca els alcaldes de 31 municipis veïns que tenen documentació sobre el paper moneda requisat l'any 1939 ■ Entre tots, sumarien una pèrdua de 45 milions de pessetes, que ara equivaldrien a 626 milions d'euros

Laia Bruguera
GIRONA

Sant Julià de Ramis no és només el primer poble que ha iniciat els tràmits legals per reclamar a l'Estat el retorn de la moneda republicana confiscada pel franquisme, sinó que vol anar més enllà i articular un front comú amb la resta de consistoris –primer, gironins, però amb la mirada posada en tot el territori– per pressionar l'administració. Dimecres de la set-

mana que ve, dia 9, se celebrarà a la sala de plens de l'ajuntament del municipi una trobada de representants dels pobles veïns que tenen documentat l'espoli. Els ha convocat l'alcalde de Sant Julià i vicepresident del Consell Comarcal del Gironès, Marc Puigtió. "Si els ajuntaments aconseguim unir-nos, serem més forts, i en aquesta lluita, la pressió és clau", resumeix Puigtió.

L'any 1939, quan Franco va guanyar la guerra, les

monedes i bitllets emesos al final de la Segona República Espanyola es van haver de portar, sense rebre cap tipus de contraprestació, al Banc d'Espanya. Als pobles que no tenien sucursal bancària, van ser els ajuntaments els que van recollir els diners dels seus veïns i els van dipositar al banc. Va ser un cop dur per a l'economia dels vençuts: moltes famílies van haver de començar de zero en plena postguerra. Segons un estudi de

la Universitat de Girona (UdG) que actualitza el valor d'aquells diners, per cada pesseta republicana confiscada l'any 1939 avui es podrien demanar fins a 13,91 euros.

Gairebé cent municipis

El 10 de maig, l'Ajuntament de Sant Julià de Ramis va presentar una reclamació patrimonial per responsabilitat a l'Estat. Exigeix recuperar les 818.684,5 pessetes que el franquisme va requisar als

veïns del poble, que segons l'informe de la UdG equivaldrien a quasi 11,5 milions. Com que es dona per fet que el Consell de Ministres no acceptarà rescabalar el deute, Sant Julià ja té a punt una demanda contenciosa administrativa davant la sala tercera del Tribunal Suprem. Com explica l'alcalde del municipi, hi ha nombrosos ajuntaments que s'han posat en contacte amb ells per saber què han de fer per seguir els seus passos.

És per això que se celebrarà la reunió: per resoldre dubtes i per articular una estratègia comuna.

Per fer la llista de convocats, l'alcalde de Sant Julià de Ramis s'ha basat en els estudis de l'historiador Narcís Castells, que fa anys que investiga on són els resguards del Banc d'Espanya, papers necessaris per portar el cas als tribunals. L'historiador té constància de documentació relacionada amb la confiscació del diner roig

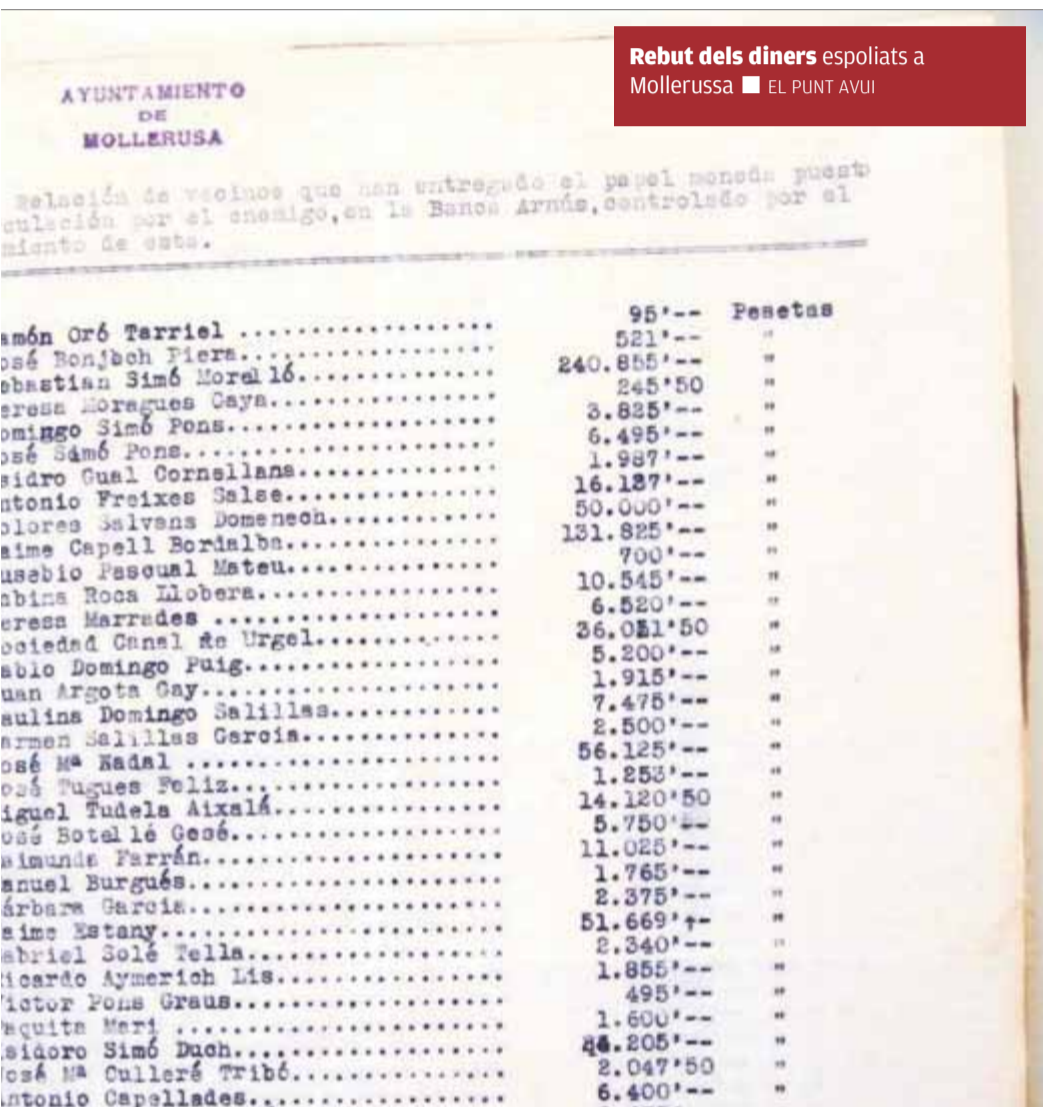
L'APUNT

L'Andrea i l'1-O

Mayte Piulachs

En el segon aniversari del referèndum d'autodeterminació, demà, es manté l'orgull que amb una desobediència civil ferma i serena es pot fer blanc a la maquinària de l'Estat espanyol, tot i no haver arribat enlloc. Amb tot, l'esperit de l'1-O continua ben viu en ciutadans i advocats que no s'han rendit en mantenir actives denúncies als jutjats per aclarir no només qui els

va picar, sinó qui va ser el màxim responsable del dispositiu policial, del qual ja se sabia que anava a fer por. Un exemple d'aquesta tenacitat és l'Andrea, una tècnica que ha mirat hores i hores de vídeos, aportats per veïns, amb els quals s'ha pogut identificar cent agents pagant a veïns, i dels quals 50 són ara investigats, fruit de l'acusació popular de l'Ajuntament de Barcelona.

Rebut dels diners espoliats a Mollerussa ■ EL PUNT AVUI

El bloqueig polític alenteix l'altra via, la legislativa

■ El PSOE tenia l'any passat a punt la reforma de la llei de memòria històrica ■ Reconèixer el deute, la prioritat

Retirada d'un monòlit dedicat a un alcalde franquista de Sabadell ■ SANDRA PÉREZ

L.B.
BARCELONA

La frase

“És prioritari que l'Estat reconegui el deute; després ja es veurà com s'actualitza el valor dels diners”

Laura Cervera
PRESIDENTA APIGF

Que el govern espanyol amplii la llei de memòria històrica per reconèixer el deute contret amb les persones que van perdre els seus estalvis durant el franquisme complint amb la llei dels vencedors és l'objectiu de les 700 famílies –més de 200, catalanes– que formen part de l'Associació de Perjudicats pel Decomis del Govern Franquista (Apigf). Des del 2005 que lluiten per aconseguir que l'Estat legisli perquè es pugui reclamar la pèrdua i també exigir una indemnització. Fa dos anys que es fan passos importants, però el bloqueig polític ha ajornat la reforma.

L'agost del 2018, el llavors director general de Memòria Històrica, Fernando Martínez López, va assegurar a l'Apigf que, després de l'estiu, l'executiu de Pedro Sánchez aprovava un canvi legislatiu que, a més de plantejar-se la il·legalització de la Fundació Francisco Franco, reconeixeria la devolució dels diners espoliats al

tuns i es negociaria com s'ha d'actualitzar el valor d'aquells diners”. Segons l'únic estudiós que ha intentat posar números a l'espoli franquista, José Ángel Sánchez Asiaín, es van evaporar, a tot l'Estat, més de 3.000 milions de pessetes.

Debat al Congrés

Fa més d'una dècada que l'Apigf manté intensos contactes amb els partits polítics. L'últim gran triomf dels afectats va ser el juny del 2017, quan la comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés va aprovar una proposició no de llei impulsada per ERC que condemnava “el decomis de diners legals republicans” i instava el govern espanyol a reparar el dany. Hi va votar en contra el PP, mentre que Ciutadans es va abstenir. Uns mesos abans, al març, el Parlament de Catalunya va aprovar –per unanimitat– una moció que demanava a l'Estat una reforma de la llei de memòria històrica per reparar el greuge i poder tancar així aquest capítol del franquisme tan silenciats. ■

La xifra

14

anys fa que es va crear l'Associació de Perjudicats pel Decomis del Govern Franquista, amb seu a Barcelona.

final de la Guerra Civil. L'Apigf calcula que s'haurien de tornar als seus socis 14 milions de pessetes, més de 84.000 euros, a banda de les indemnitzacions que es poguessin pactar. Segons la historiadora i presidenta de l'associació, Laura Cervera, “és prioritari que l'Estat reconegui per llei el deute; després ja es faran els informes tècnics oportuns”

“El cost no es pot disparar”

De moment, cinc ajuntaments han confirmat assistència en la reunió convocada per Sant Julià de Ramis. Porqueres n'és un. Al l'abril, el PDeCAT, partit a l'oposició, va entrar a registre una moció que reclamava iniciar els tràmits administratius i judicials per aconseguir la devolució dels gairebé dos milions de pessetes (1.967.754) requisats l'Any de la Victòria, que equivaldrien avui a més de 27,3 milions d'euros, segons la UdG. Com explica el seu alcalde, Francesc Castañer (Independents de Porqueres, llista associada a ERC), el PDeCAT li va proposar aleshores aprovar una moció conjunta, però faltaven 15 dies per als comicis municipals i va decidir ajornar-ho. Les eleccions van afectar els plans d'altres consistoris, de manera que s'espera que, ara que s'han revalidat les majories o se n'han format de noves, el procés es reactivi.

En el cas de Porqueres, l'alcalde assistirà a la reunió del dia 9 perquè “té molt simbolisme poder reclamar aquests diners i mirar després com es pot fer que tornin als seus propietaris”. Però vol més detalls del procés, perquè té clar que “el cost no es pot disparar”. “Per a nosaltres –explica Castañer–, l'objectiu de la trobada hauria de ser coordinar-nos, veure quin és el millor procediment i mirar si prenem forma la idea de fer una reclamació conjunta per abaratir-ne els costos.”

Per resoldre dubtes i posar a disposició de cada municipi la documentació que s'ha trobat, assistiran a la trobada l'historiador Narcís Castells i l'advocat Antoni Quintana, del bufet Delso Quintana. És el despatx gironí que porta la reclamació de Sant Julià de Ramis i n'està preparant d'altres, tant de consistoris com de particulars.

en un centenar de municipis (vegeu mapa), 31 dels quals –a més de Sant Julià–, a Girona. Són aquests 31 pobles els que ha convocat Marc Puigtió, tot i que l'alcalde anima altres municipis a investigar si guarden aquests rebuts. L'objectiu final és fer front comú amb els consistoris de tot el país. Com avança Puigtió, si la trobada de Girona funciona, demanarà ajuda a l'Associació Catalana de Municipis o a l'Associació de Municipis per la Independència per convocar una trobada que abraçi tot Catalunya.

Segons els càlculs de Castells, que ha extrapolat la mitjana dels diners espoliats en cada municipi del qual té documentació, “el conjunt dels pobles convocats el dia 9 podrien representar 45 milions de pessetes del 1939”. Segons l'estudi de la UdG, doncs, en total podrien reclamar gairebé 626 milions d'euros. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, durant la seva al·locució en la Festa de la Rosa, a Gavà ■

Pedro Sánchez branda el 155 i promet “fermesa serena”

■ El president espanyol en funcions afirma que no li tremolarà el pols si a Catalunya s’incompleix la Constitució ■ Critica que l’independentisme doni “llicions de democràcia” i “no condemni la violència”

M. Moreno
GAVÀ

“Fermesa serena” és l’eufemisme amb què el president espanyol en funcions, Pedro Sánchez, es va referir ahir a l’aplicació de l’article 155 si després de les eleccions del 10 de novembre accedeix a La Moncloa i constata qualsevol tipus de desobediència institucional a Catalunya. I l’aplicarà, concretament, per tal de “garantir la convivència” si “l’independentisme torna a posar en perill l’autogovern”.

“No hi pot haver diàleg sense llei.” Sánchez insistia així en l’admonició que

ja havia fet en compareixences anteriors durant el seu discurs, tenint també d’un clar to electoral, en la Festa de la Rosa que es va celebrar a la Pineda de Gavà, amb l’assistència d’unes 25.000 persones, segons els organitzadors.

Els socialistes van exhibir les seves primeres espases en un bany de masses al seu feu del Baix Llobregat. A banda de Sánchez, hi van intervenir el primer secretari general del PSC, Miquel Iceta; els presidents del Congrés dels Diputats i del Senat, respectivament, Meritxell Batet i Manuel Cruz, i l’alcaldessa de Gavà, Raquel Sánchez.

Miquel Iceta: “Ni «montapollós» ni «pagafantes»”

El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va saber prémer els ressorts d’un públic entregat que interrompia amb aplaudiments les seves sentències. Així, va instar a votar socialista perquè el futur govern espanyol no depengui “ni dels que volen trencar Espanya ni dels que no saben si convé tenir Guàrdia Civil”. Iceta va fer esment dels CDR detinguts admetent la necessi-

tat d’aplicar la presumpció d’innocència, però també “hi ha d’haver presumpció de la bona tasca de les forces de seguretat”. “No entenem –va reflexionar– per què l’independentisme, que és un moviment pacífic, no s’ha demarcat de tot índex de violència ni per què es vol associar Junqueras amb els detinguts.” El líder del PSC es va declarar representant “dels

que, quan senten parlar d’explosius, diuen: «Ni parlar-ne!»”. I hi afegia: “Massa hem patit per deixar que quatre brètols ho trenquin tot.” Per ell, cal “ordre i progrés”, a recer dels que, amb referència a Cs i UP, va titllar de “montapollós” i “pagafantes”, és a dir, “els que viuen d’atiar el conflicte i els que no s’atreixeixen a quedar malament davant dels independentistes”.

El president espanyol en funcions, amb la mirada posada en el 10-N, va articular un discurs ple d’aren-

gues a la participació dels seus votants, retrets a l’independentisme, alertes sobre el perill d’un triomf

de la dreta en els comicis i vagues promeses electorals com ara “posar fi” a la reforma laboral impulsada

pel Partit Popular, sense gaire més concreció.

Per Sánchez, “resulta curiós” que cada cop que hi ha un procés electoral a l’Estat “les forces independentistes que diuen que volen marxar es posen a la cua per obtenir representació al Congrés dels Diputats”. El líder socialista va voler demostrar que “Espanya estima Catalunya” amb el fet que tant la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, com el del Senat, Manuel Cruz, són catalans, a més d’al·ludir a Josep Borrell com a màxim responsable de la diplomàcia espanyola.

Sánchez va assegurar que els independentistes “van donant llicions de democràcia però no condemnen la violència”, quan “davant de qualsevol índex de violència –va insistir– només és possible una condemna ferma”. Els socialistes, va asseverar, defensaran “la Constitució, l’Estatut, els jutges i les forces i cossos de seguretat”.

“Diem a l’independentisme que deixi d’enganyar”, va assenyalar just abans de repetir el missatge que havia pronunciat la vigília: que el projecte polític sobiranista “ha naufragat” i que a Espanya “no hi ha presos polítics”. Així mateix, va enumerar alguns dels perjudicis que, a parer seu, ha provocat el món independentista: “Dolor intern, fractura social i reducció de la capacitat de creixement de Catalunya per a les inversions, que han quedat aturades pel procés.”

D’acord amb el líder espanyol, ara cal focalitzar tots els esforços a oferir una sortida al “bloqueig polític” en què, va dir, “han sumit el país la dreta i part de l’esquerra”, en clara al·lusió a Unides Podem, i va defensar el seu projecte polític com l’única alternativa si finalment es produeix un refredament de l’economia, “perquè els efectes d’aquesta economia es reparteixin de manera justa i garanteixin els drets dels més desfavorits”. ■

Les frases

“Nosaltres representem aquella gent que, quan sent parlar d’explosius, diu: «Ni parlar-ne!»”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“Volem una Espanya plena de matisos, que posi en qüestió la dreta i també l’independentisme”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

“Torra té raó quan diu que no és persona per presidir una autonomia; te raó, que ho deixi estar”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“Els secessionistes i la dreta van fer una pinça per impedir aprovar els millors pressupostos”

Meritxell Batet
PRESIDENTA DEL CONGRÉS

“Tothom hauria de ser una mica filòsof i també polític, perquè la política afecta tothom”

Manuel Cruz
PRESIDENT DEL SENAT

“No m’imagino el cap de gabinet d’Aznar, Pablo Casado, defensant els drets dels treballadors”

Raquel Sánchez
ALCALDESSA DE GAVÀ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quim Torra i Laura Borràs, abans de l'acte de JxCat, precedit pel que cada diumenge organitzen Músics per la Llibertat a la presó de Lledoners ■ ACN

JxCat situa tots els presos a les llistes, inclòs Quim Forn

- Si bé no concreten en quin lloc, seran a la candidatura que Laura Borràs liderarà sobre el terreny
- Torra respon a Sánchez que no hi ha cap violència per condemnar i Puigdemont li recorda els GAL

Òscar Palau
SANT JOAN DE VILATORRADA

“Jordi Sánchez, Josep Rull, Jordi Turull i Quim Forn ens han fet saber que ens acompanyaran a les llistes.” Així anunciava ahir Laura Borràs, que *de facto* tornarà a liderar-les sobre el terreny, que JxCat inclourà altre cop els presos polítics en les candidatures a les eleccions estatals, inclòs un Forn que hi és novetat després de no anar-hi el 28-A ni a les del Parlament el 21-D, però sí a les municipals del maig passat per encapçalar la de Barcelona, on és regidor. Borràs ho anunciava en un acte a l'esplanada de Lledoners, a tocar de la presó on estan reclusos, on fonts properes confirmaven que repetiran la majoria de noms que ja es van presentar el 28-A, si bé evitaven concretar en quin lloc aniran els presos, ja que el termini per presentar les llistes no es tanca fins al 7 d'octubre, i segurament esperin fins “a l'últim moment”; conscients que probablement els acabïn descaulant si dies després

arriba una sentència d'inhabilitació del Suprem, com tot fa pensar.

Borràs, acompanyada del president Quim Torra i de la majoria de consellers i diputats de JxCat, exhibia com a carta de presentació per iniciar la precampanya la feina feta a Madrid aquests cinc mesos com a “veu compromesa amb la independència de Catalunya, i això vol dir amb la democràcia, els drets humans i la no-violència”. Sense citar ningú, però en al·lusió a ERC, la candidata deixava clar que “no hi haurà renúncies ni xecs en blanc” de JxCat, perquè no vol “malbaratar” el vot de ningú. “El nostre és un vot útil per a la independència”, insistia, en un missatge que repetia després Torra: “Si hem de tornar a votar no al president Sánchez, tornarem a votar que no”, reblava el president. Borràs s'erigia com l'única proposta política independentista que “estava, està i estarà disposada a anar junts” amb qualsevol que comparteixi l'objectiu. Això sí, tot i que en l'última

Les frases

“Nosaltres hi som per resoldre el conflicte polític amb diàleg, i cal fermesa i valentia per fer-lo possible”

Laura Borràs
CANDIDATA DE JXCAT AL CONGRÉS

“Estan intentant construir un relat fals a qualsevol preu, i no podem condemnar allò que no existeix”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“L'independentisme no tindrà mai cap ministre ni conseller condemnats per haver segrestat persones”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

Vilalta exigeix a Sánchez que cessi la criminalització

La portaveu d'ERC, Marta Vilalta, va demanar ahir a Pedro Sánchez que no sigui “còmplice” de la “criminalització ferotge” que els últims dies pretén associar independentisme amb terrorisme, després que dissabte reclamés al moviment que condemni “qualsevol tipus de violència”

setmana hi ha hagut contactes amb la resta de forces, fonts properes donaven per fet que no podran assolir cap acord, un cop, a més, ja ha passat el termini per inscriure coalicions.

“El fracassat és ell”
Al seu torn, el president

dels seus “grupuscles”. “Ja n'hi ha prou, no tot s'hi val”, s'indignava Vilalta a les festes de Lleida. “Que comenci per condemnar la violència policial que hi va haver l'1-O”, reclamava la republicana, mentre refermava que l'independentisme “mai ha sigut violent i mai ho serà”. Per Vilalta,

Torra va voler contestar a Pedro Sánchez, que la vigília havia dit que l'independentisme “ha fracassat”: “L'únic que ha fracassat és ell”, etzibava, en haver estat incapaç d'arribar a un acord per ser investit que “ha abocat” l'Estat a noves eleccions. Així mateix, li fe-

a banda, “és una bona notícia” que la CUP es presenti el 10-N, ja que ajudarà que hi hagi el “màxim d'opcions” per representar la “pluralitat” del moviment i que cap vot es quedi “a casa”, si bé remarca la necessitat de treballar per la “unitat d'acció”, també a les institucions de l'Estat.

ia observar que el moviment independentista sempre ha estat pacífic i ha “rebutjat la violència” quan n'hi ha hagut. “No tenim cap problema a condemnar la violència quan s'ha produït, però no podem caure en el marc al qual ens volen portar”,

subratllava sobre els empresonaments d'activistes, mentre recordava que “l'única violència” la van exercir els cossos de seguretat de l'Estat l'1-O, i exigia als partits dels 155 que la condemnin. A pocs dies de la sentència del Suprem sobre el procés, i després d'una setmana convulsa, Torra, que també es va mostrar disposat a rebre els anys d'inhabilitació que sigui en defensa de la llibertat d'expressió per mantenir la pancarta al Palau de la Generalitat, reivindicava “més que mai” la revolució dels somriures que representaven a l'inici del procés les figures de Muriel Casals i Carme Forcadell, i feia una crida a reprendre la iniciativa “més alegres que mai”.

Dard a ERC

Des de Bèlgica intervenia també el president Carles Puigdemont, que va ser molt crític amb la “incapacitat del sistema polític espanyol d'arribar a acords”, un fet inèdit a Europa, i va ser contundent contra els intents de relacionar independentisme amb terrorisme. “Des de temps remots hem estat sortint activament contra una amenaça del nostre món que és el terrorisme i la violència”, etzibava, abans de llançar un missatge a Sánchez: “Que pensi que el govern de Catalunya no tindrà mai un senyor X d'una banda armada com els GAL.”

Per Puigdemont, el 10-N suposa una “gran oportunitat” per donar suport als reprimits i “canalitzar” la resposta a la previsible condemna del Suprem. En aquest sentit, entrava en la precampanya per continuar defensant que caldrà “fer política” i celebrava, en al·lusió a la CUP, que “hi hagi gent que ara consideri rellevant anar a Madrid”. L'expresident avalava el discurs ferm de Borràs, que augura que “ara sentireu en llavis d'altres candidats”, i el contraposava a d'altres que “han caducat, que ja no són vàlids ni útils, no són la política que toca fer en aquests moments”. No va dir quins, tot i que va semblar clar, arran del dard a ERC amb què va acabar: “Mai escoltaran de cap candidat al govern espanyol donar-nos les gràcies a canvi de nada. Amb la Laura això no passarà.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Tsunami Democràtic coordinarà la resposta ciutadana a la sentència

■ No tindrà cares visibles per no ser perseguit, però ha rebut l'aval de forces i entitats independentistes ■ Farà una crida a una "mobilització immediata" quan surti

Redacció
BARCELONA

El Tsunami Democràtic, la campanya anònima que va irrompre a principi de setembre a les xarxes socials, serà l'element que coordinarà totes les accions de resposta ciutadana a la sentència del Suprem al judici a l'1-O. Així ho va avançar dissabte a la nit Pilar Rahola en el programa FAQs de TV3, i ho va avalar el mateix moviment a Twitter en penjar alguns dels fragments en què la periodista explicava, per exemple, que l'èxit o el fracàs de la resposta dependrà en gran part del cas que faci la gent a les indicacions que es donin des dels seus comptes. "Doncs sí: si defenses drets, llibertat i l'autodeterminació ets Tsunami. Tu ets la resposta #laforçadelagent", piulaven. Segons TV3, els impulsors són molt prudents i volen mantenir-se en l'anonimat per evitar ser objecte de persecució, si bé aclarien que no són ni líders polítics ni socials, sinó activistes de carrer "que venen de llargues militàncies i molta història en la lluita pel país".

Fins ara envoltat d'un gran secretisme, el Tsuna-

Una de les accions de protesta realitzades aquesta setmana ■ #TSUNAMIDEMOCRÀTIC

mi, segons això, està concebut com una "xarxa de reacció a una acció repressiva", en defensa dels represaliats, dels drets fonamentals i de l'autodeterminació, i no té cap voluntat d'esdevenir un partit ni tan sols un moviment estable, tot i que té el vistiplau explícit des del primer dia tant d'ERC, JxCat i la CUP com de l'ANC i Òmnium. Amb tots, a més, "conciliaran" les altres accions que puguin organitzar pel seu compte. La idea així seria reproduir la fórmula que va fer possible l'èxit del referèndum de l'1-O, que, tot i que

va ser impulsat pel govern i el Parlament, va ser dut a la pràctica gràcies a l'organització de la societat civil, i al fet que "cadascú sabia una mica, però ningú ho sabia tot".

Els impulsors del Tsunami es desmarquen de tota acció violenta, i asseguren que la que reclamen és una actitud "gandhiana" i de militància en la no-violència, ja que el que propugnen és una desobediència "activa, prolongada i organitzada", en què fa temps que treballen. De moment han evitat anunciar cap acció concreta, tot i que avui dilluns faran

públic un cartell, que ja avançava TV3, que fa una crida a la "mobilització immediata" tan bon punt se sàpiga la sentència. En aquest sentit, els impulsors suggereixen a la gent que es vulgui manifestar que preparin provisions, un transistor radiofònic amb piles i fins i tot cadires plegables, si bé ja aniran concretant a les xarxes les accions a desenvolupar.

En els últims dies, el Tsunami ja ha impulsat accions llampec de protesta en seus de La Caixa o Iberdrola, empreses que denuncia que "han finançat" la repressió. ■

Lorena Roldán, dimecres passat al Parlament ■ ORIOL DURAN

Cs estudia avui una moció de censura a Torra

■ El PP diu que ja la preparen junts i insisteix a fer-hi una aliança electoral

Redacció
BARCELONA

La líder de Cs a Catalunya, Lorena Roldán, va anunciar ahir que ha traslladat al cap estatal, Albert Rivera, i a la secretaria general del partit que inclogui en l'ordre del dia del seu comitè executiu d'aquest matí a Madrid un punt que planteja la presentació al Parlament d'una moció de censura contra el president de la Generalitat, Quim Torra, tot i que no té cap possibilitat de prosperar. "Aquesta setmana hi ha hagut un abans i un després, Torra ha creuat una línia vermella gravíssima", exposava a Twitter.

El líder del PP a Catalunya, Alejandro Fernández, de seguida va "celebrar" que s'hagi acceptat la seva proposta, que ja va

llançar el 16 de setembre però a què Cs s'havia mostrat inicialment contrari. "Li donarem suport", avançava, poc abans d'anunciar en una segona piulada que ja havia enviat un correu electrònic a Roldán per "preparar junts" la moció. "Potser perdrem la votació, però demostrarem que junts som alternativa al nacionalisme", subratllava Fernández. Pel del PP, a més, "ara toca que tots siguem generosos i continuem aquesta línia acordant Catalunya Suma i sortint a guanyar", una aliança electoral que ja va proposar fa mesos a Cs, en va. Tot i que inicialment s'acabava ahir, fa uns dies la junta electoral va allargar fins avui a les dues del migdia el termini per presentar coalicions a les eleccions del 10-N. ■

 labosar
anàlisis clíniques

DES DE 1990

- CONCERT AMB LA MAJORIA DE MÚTUES
- EXTRACCIONS I RECOLLIDA DE MOSTRES:
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 13 H I DE 17 A 19 H. DISSABTES DE 8 A 10:30 H
- ENTREGA DIÀRIA DE RESULTATS AL LABORATORI O PER CORREU ELECTRÒNIC

NOVETAT

- PROVES D'INTOLERÀNCIA A LA LACTOSA, LA FRUCTOSA I EL SORBITOL
- PROVES DE DIAGNÒSTIC PRENATAL NO INVASIU
- INTOLERÀNCIA A ALIMENTS

MALGRAT DE MAR
C/ Ponent, 4 - Tel. 93 765 52 28

BLANES
C/ Hospital, 31, 1er 1a - Tel. 972 350 883
info@labosar.com - www.labosar.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Balanç de la investigació judicial sobre l'actuació de l'1-O a Barcelona**

22 peces judicials obertes:
14 reobertes, 4 arxivades amb recurs i 1 arxivada definitivament

Causa principal:
4.000 folis i centenars de vídeos (aportats per 42 persones)

298 persones ferides per la policia...

Van presentar denúncia al jutjat (instrucció 7 de Barcelona):
60 ciutadans personats com a acusació particular i 13 veïns representats per Irídia

90 policies agredint identificats (no amb número)

50 agents de la policia espanyola investigats:
42 agents i 8 inspectors en cap, responsables de l'operatiu de les 27 escoles

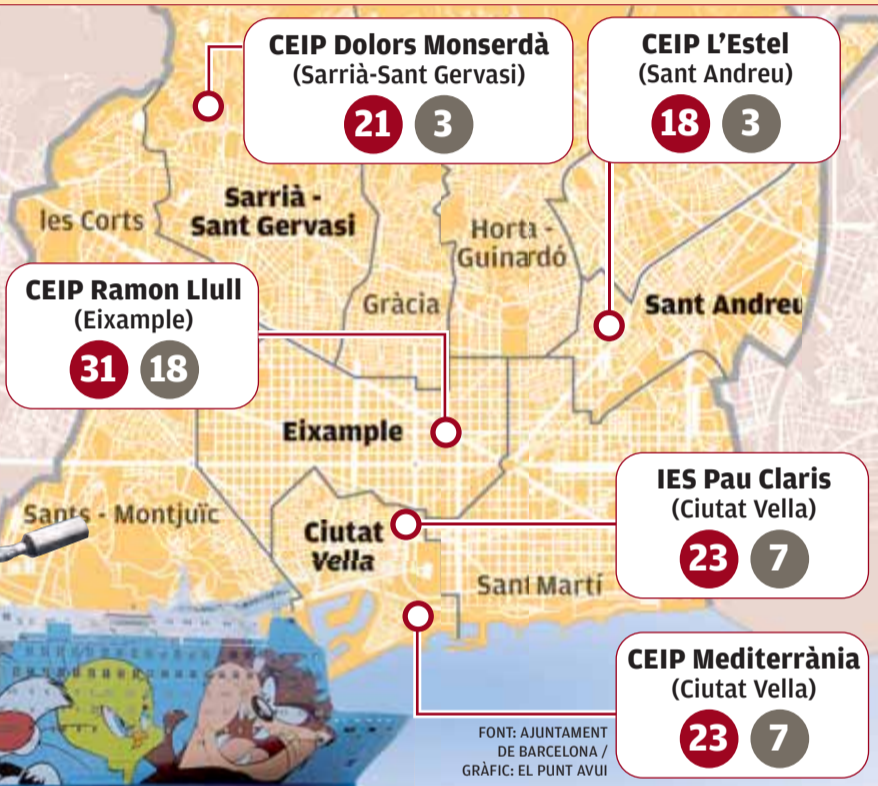
En 300 escoles i centres es podia votar • En 27 centres la policia espanyola va actuar

Els principals centres afectats

Ferits denunciants

Agents de la policia espanyola investigats

Barcelona fica la banya en la cerca dels caps policials de l'1-O

■ Un total de 50 agents de la policia espanyola són investigats per les càrregues als 27 centres on van actuar ■ L'Ajuntament de Barcelona vol identificar els màxims responsables del dispositiu

Mayte Piulachs
BARCELONA

Sobre el miler de ferits, la majoria lleus, que la policia espanyola i la Guàrdia Civil van provocar a Catalunya per aturar el referèndum de l'1-O, encara no hi ha cap resolució judicial que fixi responsabilitats. A Barcelona, 298 ferits van presentar denúncia al jutjat. Ara, dos anys després, la tenacitat de l'Ajuntament de Barcelona, com a acusació popular, i d'Irídica, en nom de tretze ferits, per identificar els màxims responsables del dispositiu comencen a donar fruits, i s'espera que l'any que ve

es pugui tancar la causa.

A les portes de l'aniversari de l'1-O, el regidor de Drets de Ciutadania i Participació, Marc Serra, recorda que, l'endemà del ball de bastons policial de l'1-O, l'Ajuntament de Barcelona va obrir un servei d'atenció a les víctimes, en el qual es van atendre unes 300 persones per oferir-los assistència psicològica i ajudar-les a presentar denúncies al jutjat d'instrucció 7 de Barcelona, al qual es va assignar el cas perquè estava de guàrdia aquell dia.

El febrer del 2018, però, l'Ajuntament barceloní va decidir personar-se com a acusació popular

Les frases

“L'objectiu de la nostra acusació és que es condemnin els fets i que no tornin a passar mai més”

Marc Serra
REGIDOR DE DRETS DE CIUTADANIA

“Les primeres denúncies de la Generalitat al jutjat pels danys a les escoles van ser clau”

Marta Clapés
PENALISTA I MEMBRE ACDDH

“Els agents van reproduir el mateix patró i van incomplir normes. Cal esbrinar qui ho va dissenyar”

Laia Serra
PENALISTA I MEMBRE ACDDH

“en veure que la fiscalia no feia la seva feina i que havia demanat l'arxivament de la investigació”, sosté Serra, i hi afegeix que el paper del representant del ministeri públic continua no sent correcte, ja que “actua en defensa dels agents investigats i no de les víctimes”. A més, la fis-

calia s'ha afegit a la petició de l'advocat de l'Estat que s'aparti l'Ajuntament de les causes, fet refusat pel jutge Francisco Miralles, i pendent de recurs a l'Audiència de Barcelona. L'Ajuntament també denuncia “l'opacitat del Ministeri de l'Interior”, ja que no respon als reclams

judicials sobre recursos i comandaments l'1-O.

El magistrat Miralles va dividir la causa en la peça principal i 27 peces més, que representen el total d'escoles on van actuar les unitats policials a Barcelona, tot i que hi havia 200 centres de votació. És a dir, que els caps

ja sabien que el dispositiu policial era insuficient.

Per exercir l'acusació popular, el consistori va contractar set penalistes de l'Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans (ACDDH), que s'han repartit la causa principal i les de les escoles. Amb la seva feina, s'ha aconseguit que l'Audiència de Barcelona hagi fet reobrir catorze peces (ara n'hi ha 22), que el jutge va arxivar perquè no es podia identificar l'agent amb una acció irregular o es considerava correcta. L'advocada Marta Clapés, de l'equip de l'ACDDH, sosté que “va ser molt important que aquell mateix matí l'advocat de la Generalitat anotés els danys que anaven acumulant les escoles i presentés denúncia al jutjat”, ja que és l'origen de la causa.

Citats a finals d'octubre

Ara, la secció tercera ha validat l'argument del consistori que no només cal aclarir si hi va haver negligència d'un agent concret, sinó dels seus superiors. Aquest pas s'ha traduït en la citació com a investigats dels vuit caps de nucli, que dirigien l'entrada als 27 centres. La seva declaració s'ha endarrerit al 24 i 25 d'octubre, ja que l'advocat de l'Estat ha d'anar a la declaració d'agents investigats a Girona, ja que porta la defensa de la majoria. A Barcelona, els agents investigats són 50.

La penalista Laia Serra, d'ACDDH, exposa que és molt important que l'Audiència hagi avalat “la tesi del consistori que no podia ser casualitat que es repetís la mateixa acció policial arreu, i que provoqués ferits”. Qui va dissenyar aquest patró policial, “que no respecta cap normativa internacional de l'ús proporcional de la força”, és el que vol esclarir el consistori. En el judici al Suprem, els màxims càrrecs d'Interior en van responsabilitzar els caps sobre el terreny. Caldrà veure ara si aquests inspectors assumeixen el dispositiu policial o finalment revelen la cadena de comandament que va donar l'anomenada “ordre d'execució operativa”, i quin era l'objectiu. D'altra banda, el paper de la brigada d'informació de la Prefectura Superior de Policia de Catalunya l'1-O continua sent un misteri. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La solidaritat amb els detinguts dels CDR s'estén fins a Madrid

Concentracions a la capital de l'Estat i a Mollet prenen el relleu a la protesta de Sabadell per exigir-ne la llibertat

Redacció
BARCELONA

L'endemà de la gran manifestació en suport dels independentistes detinguts fa una setmana, celebrada a Sabadell, els actes per exigir-ne l'alliberament i denunciar la irregularitat de l'operació policial i judicial es multipliquen i s'estenen. Ahir fins i tot van arribar a Madrid. Al voltant d'un centenar de persones es van concentrar a la Puerta del Sol de la capital espanyola per demanar la llibertat dels set membres dels comitès de defen-

sa de la República (CDR) a la presó acusats de terrorisme. Convocats per diverses organitzacions com ara el Moviment Antirepressiu de Madrid o Madrileñ@s pel Dret a Decidir, els assistents van corejar consignes com ara "Prou muntatges policials", "Vosaltres, feixistes, sou els terroristes" o "Madrid està amb el poble català".

Un dels portaveus de Madrileñ@s pel Dret a Decidir, Jaime Pastor, va denunciar que la detenció dels membres dels CDR "obeeix a un muntatge policial" i a un "intent de cri-

minalitzar l'independentisme".

Ahir també unes 250 persones van fer un acte de protesta a Mollet del Vallès d'on és un dels detinguts i on un altre participa al CDR del municipi. Els manifestants es van concentrar a la plaça Pau Casals i van marxar pels carrers del centre de la ciutat vallesana amb crits exigint l'alliberament dels empresonats.

Amenaces i coaccions

D'altra banda, l'oncle d'un dels independentistes detinguts ara fa una setmana

El participants en la concentració d'ahir a la cèntrica plaça del Sol de Madrid ■ EFE

en l'operació Judes va denunciar dissabte a la nit coaccions de la Guàrdia Civil al seu nebot, que forma part del grup de set persones empresonades i també a familiars. David Ros, oncle de Jordi Ros, va aclarir que van ser les pressions i coaccions policials les que van forçar el seu nebot a acceptar d'entrada un advocat d'ofici, a diferència de la major part dels detinguts representats per lletrats del col·lectiu Alerta Solidària. L'oncle del de-

tingut va denunciar que fins dijous passat no se li va permetre –amb totes les traves possibles– que se'n fes càrrec l'advocat escollit per la família, que, tal com informava ahir El Punt Avui, és un penalista de Barcelona.

David Ros també va denunciar un intent d'interrogatori al detingut durant el trasllat a Madrid, actuació totalment il·legal en no estar present l'advocat, i va assegurar que la Guàrdia Civil hauria pres-

ionat familiars de Jordi Ros perquè cedís a les demandes policials utilitzant amenaces de detencions i agressions a membres de la família.

En el mateix programa de TV3, l'alcalde de Folgueres, Xavier Roviró, va denunciar que s'havia encaixonat a la cara amb una arma un dels fills d'un altre dels detinguts, Xavier Bui-gas. L'alcalde va ser taxatiu: "És impossible que estiguessin preparant cap tipus d'explosiu." ■

PLAN PIVE DE OPEL

3.500€ ADDICIONALS PEL TEU COTXE VELL

TORNEN LES COSES BONES. RENOVA EL TEU COTXE AMB EL PLA PIVE D'OPEL.

A més a més, gaudeix d'un 2x1 en pneumàtics i de condicions úniques en vehicles d'ocasió.

AUTOMÒBILS ESERMA Av. del Maresme, 30-40 - 08302 Mataró - Tel. 937 412 600

eserma.com

Consum mixt (l/100 km)/Emissions de CO2 (g/km) - Gamma OPEL: 4,0 - 9,7 / 104,9 - 242,0

El Pla Pive d'Opel és una oferta d'Opel no vinculada a cap programa d'ajudes oficial. Oferta vàlida a tot el territori nacional des de l'1/09/2019 fins al 30/09/2019. Descompte de 3.500€, impostos inclosos, aplicable a la compra d'un model de la gamma Opel, vàlid per a particulars que lliurin un vehicle usat propietat del comprador amb una antiguitat mínima de 3 anys i on el comprador hagi ostentat drets de propietat del vehicle usat durant els últims 12 mesos anteriors a la matriculació del nou vehicle Opel. Els models KARL i Nou Corsa-e s'exclouen de l'oferta. Equipaments opcionals disponibles segons versions i acabats. Despeses de matriculació i impost municipal de circulació no inclosos. Les imatges i la informació mostrades poden no reflectir les darreres especificacions del fabricant, els colors poden variar, les opcions i/o accessoris poden aparèixer amb un cost addicional. Oferta de Vehicles d'Ocasió vàlida fins al 30/09/2019. Oferta pneumàtics vàlida per a clients Opel consistent en un 50% de descompte per pneumàtic a les marques Goodyear i Dunlop sobre tarifa oficial vigent. L'aplicació de l'oferta està subjecta a la realització de l'operació de substitució de 2 o 4 pneumàtics des del 02/09/2019 fins al 30/09/2019. No bescanviabile en efectiu ni acumulable a altres ofertes vigents. Consulta la Xarxa Opel adherida, selecció de marques adherides a la promoció de pneumàtics, condicions de les ofertes i descompte en opel.es i al teu concessionari Opel.